

ANTON HENNING

7 SEP – 9 DEC 2012

SVENSKA

Kära besökare,

Magasin 3 fortsätter sin unika tradition med att introducera en samtida mästare för vår publik. Med glädje öppnar vi säsongen med den i Tyskland verksamme konstnären Anton Henning. Magasin 3 har följt Antons konstnärskap under en mängd år och har presenterat honom i miniformat i samlingsutställningen *Thrice Upon a Time*, hösten 2010. Nu är det dags att verkligen visa den bredd och enorma skaparkraft som finns hos Anton Henning.

I olika cykler brukar man diskutera måleriets betydelse. Ibland talar man om en nytändning, ibland förs diskussionen som om måleriet är dött. I bästa fall är dessa uttalanden intellektuella lekar eller förirringar. Vi vet alla att tusentals bildkonstnärer har som huvudfokus att närma sig den preparerade duken och att mycket berättas "bäst" med måleri. Anton Henning är en av dessa målarmästare. Dock, som hos alla betydande konstnärer, spänner Antons uttryck över många discipliner. Vi kommer inte endast att få se hans måleri från olika perioder, utan även hans skulpturer och "miljöer".

Med ett enastående stöd från konstnären har utställningens intendent, Richard Julin, studerat ett omfattande arkiv. Richard har haft tillgång till allt, och det händer ytterst sällan att man får så fria händer. Vi är otroligt tacksamma för det stöd som Anton Henning och hans medarbetare har gett oss. Vår tacksamhet sträcker sig även till flera generösa långgivare och den ovärderliga hjälp som vi erhållit från Ingela Toa Henning.

Magasin 3 har velat skapa ett gigantiskt allkonstverk, där vi möter all den utmaning som finns i betydelsefull, samtida bildkonst.

Välkomna!

David Neuman
Museichef

Anton Henning

Too much Skin, Taste & Turpentine

Under förberedelserna för Anton Hennings utställning på Magasin 3 har jag flera gånger besökt konstnärens ateljé i Manker utanför Berlin. I ett av våra samtal beskrev jag honom som en "konceptuell målare med för mycket talang". Det fick Anton att skratta hjärtligt, som han ofta gör. I de första mötena med hans konst slogs jag av dess kraft och hur uppenbart mästerligt själva måleriet i sig är. De första, visuella intrycken skymmer möjligen de idéer, de lager av betydelser och referenser som den som tar sig tid kan finna.

Aptit, smak, nyfikenhet, upplevelser, livet och lusten är nyckelord i Anton Hennings liv och konst. Han drar sig varken för att uppröra eller för att behaga. Anton Henning är född 1964 i Berlin och i sin konst tar han itu med historia, konsthistoria, verkens materialitet och vårt samtida sammanhang. I verken dyker en mängd konsthistoriska referenser upp likväl som hans egen bildvärld, återanvänd och belyst ur olika vinklar. Anton Henning har en bredd där han "äter" vår historia och samtid, smälter dem och producerar en helhet så mycket större än de enskilda verken tillsammans.

Too Much Skin, Taste & Turpentine är den största utställningen Magasin 3 har gjort i antal verk av en enskild konstnär sedan starten för över 25 år sedan. Tillsammans med Anton Henning har jag gjort ett urval verk som belyser var han befinner sig, med verk från 1990 fram till idag. Flera av målningarna är helt färska, direkt från ateljén.

Utställningen utspelar sig på två våningar. I den övre salen finns en stor salong. Här erbjuds den totala Henning-upplevelsen där man kan kliva in i en värld av måleri och skulpturer. Man blir själv del av verket. Och när man står utanför salongen har man möjligheten att se själva seendet: blicken faller på de i salongen som tar in konsten. I den nedre, större salen finns en mängd målningar och skulpturer som adderar till den här introduktionen av Anton Hennings konstnärskap för en skandinavisk publik.

I utställningen visas måleri, skulptur, teckningar, collage och video. I måleriet har utställningen en särskild vikt vid aktmåleri. Anton Henning har alltid återkommit till bilden av kroppen, i verkserier som refererar till nakenkulturer i Nazityskland, i en lång serie självporträtt, i abstraktioner av och variationer på konsthistoriska förlagor. Hans konst har en mängd kopplingar till konsthistorien och han förhåller sig till konstnärer som Gustave Courbet, Henri Matisse, Pablo Picasso, Francis Picabia, Marcel Duchamp, Hans Arp och andra modernister samt mer samtida konstnärer.

Det känns fantastiskt att äntligen kunna presentera Anton Henning i Sverige. Hans geniala, mångbottnade lek med vår samtid och konsthistorien saknar motsvarighet och är nästintill omöjlig att fånga i ord. Utställningen vi skapat är den bästa texten om den. Det är i utställningsrummen du får den totala konstupplevelsen av Anton Hennings värld.

Richard Julin

Biträdande chef och chefsintendent

Teckning och collage

Portrait No. 305, 2010

Ritkol på papper, 82,3 x 68,5 x 4,5 cm

Anton Henning hämtar sin inspiration från en målning från mitten av 1800-talet lika gärna som från en samtida tidning. Hennings verk är dock ingen nostalgisk upprepning av det förgångna utan han applicerar en samtida lekfullhet. Han experimenterar ständigt med flera tekniker och återkommer ofta till teckningar och collage.

Det är i Hennings tidiga teckningar som man först möter "Hennlingen". Det är en ständigt återkommande form, uppkallad efter konstnären, som ser ut som en treklöver. För honom representerar slingan någonting magiskt, en förnimmelse av någonting som är större än vad man som människa kan förstå.

I Hennings tidiga verk ser man även ett särskilt intresse för den mänskliga kroppen och dess form respektive formlöshet. I *Picasso Painting* gestaltas Pablo Picasso, en betydande förebild för Henning, här porträtterad iklädd sin omisskännliga svart- och vit-randiga tröja. Picassos kubistiska stil, där den mänskliga kroppen avbildas uppdelad i geometriska mönster, är ett utmärkande drag som Henning utvecklar till ett eget formspråk.

Den skämtsamma lekfullheten som man finner hos Henning ser man även hos Marcel Duchamp. 1919 ritade Duchamp en mustasch på ett vykort med Mona Lisa i verket *L.H.O.O.Q.*, bokstäver som med franskt uttal skämtar om hennes sexuella begär. Henning tar det ytterligare ett steg längre i sitt verk *Untitled* och gör det än mer explicit.

Untitled, 1991
Olja på duk, 102,3 x 81,5 cm

Picasso Painting, 1991
Olja på duk, 102,3 x 81,5 cm

Interiör

Anton Henning skapar en komplicerad väv av referenser i sina målningar av interiörer. Målningarna porträtterar ofta vardagliga rum utan människor som påminner om scenografier. Henning visar ett starkt släktskap med Henri Matisse vad gäller komposition, perspektiv, mönsterrikedom och intensitet i sina färgval. Precis som hos Matisse kan man se Hennings egna målningar i målningen. I *Interieur No. 502* är den centrala blickpunkten ett fotografi av konstnären Théodore Géricaults målning *Homme nu à mi-corps* från 1820, som har klistrats fast på duken. På varsin sida om fotografiet hänger två målningar; en landskapsbild som visar Manker nära Berlin, den andra föreställer en skulptur. Båda är Hennings tidigare verk, som också återfinns i utställningen.

Henning låter ofta former och arkitektoniska linjer gå in i varandra i sina interiörer. Ibland är linjerna så sammanflätade att interiören blir abstrakt och återges för betraktaren som rena dekorativa mönster. *Interieur No. 455* visar en interiör upplöst i abstrakt form.

Interieur No. 455, 2009
Olja på duk, 222 x 191 x 8 cm

Interieur No. 502, 2012

Akryl och fotografi på duk, 267 x 204 cm
Courtesy Collection Bastian

Manker 21.06.2010 II, 2010

Olja på duk, 40 x 50 cm

Salongen

Anton Henning förverkligar den tvådimensionella interiören i utställningen i form av en arkitektonisk rumslighet – salongen. Installerad mitt emot fönstermålningarna kan man skönja utställningens titel: *Too Much Skin, Taste & Turpentine*. Salongen är en del av en orkestrerad helhetsupplevelse, möblerad med egendesignade möbler och på väggarna hänger verk av konstnären. Precis som i Hennings interiörer blir hans förkärlek för metaperspektiv påtaglig. Salongen blir i Hennings värld en skådeplats där man kan betrakta och låta sig bli betraktad, både av målningarna och andra besökare. På så vis animerar Henning sina verk och skapar en situation som väcker frågor om betraktandet av konst; i skiljelinjen mellan representation och verklighet. Voyeurism är ett genomgående tema hos Anton Henning.

Henning refererar till den traditionella konstsalongen på 1800-talet, där målningarna hängde ram i ram och från golv till tak. Konstsalongen var ett forum fullt av hetsiga debatter och intriger där konstnärer och societeten samtalande om konst och kultur. Den hade ett stort inflytande på samhällsutvecklingen och den allmänna opinionen och var en viktig plats för det modernistiska avantgardet. Startskottet för modernismen var 1863, när juryn för den årliga konstsalongen refuserade ovanligt många konstnärer, däribland Manet, Renoir, Sisley, Cézanne, Pissarro och Courbet. Som en reaktion på protesterna godkände Napoleon III snabbt den så kallade *Le Salon de Refusés* (de refuserades salong) som visades samtidigt. Den hade en omedelbar genomslagskraft eftersom att den visade konst som stod i skarp kontrast till det officiella sanktionerade akademiska måleriet. Salongen blev därefter konstnärernas egen arena och en betydande scen för revolutionerande och nydanande modernistiska rörelser.

Anton Henning ställer liknande frågor om konst i relation till etablerade konventioner och tänjer på gränserna för "vad man kan göra" både i fråga om presentation och innehåll. På många sätt går Henning mot strömmen – precis som dåtidens konstnärer gjorde.

MASTERdote AntiSINGER, 2010

Installationsvy Haunch of Venison, London
Courtesy konstnären/Haunch of Venison, London

Oktogon für Herford, 2005

Installationsvy MARTa Herford, Herford
Courtesy konstnären/MARTa Herford

Pin-ups

Anton Henning utmanar ständigt den goda smaken, speciellt med sina många nakenporträtt, så kallade "Pin-ups", i vilka han kommenterar Tysklands turbulenta historia bl.a. nakenkulturen som utvecklades under 1920- till 1930-talet. Det var en hälsorörelse där frisksport och sunda levnadsvanor var den bärande idén. Den nakna kroppen skulle omges av sol, vatten och luft för att finna en mer naturnära livsstil, i kontrast till den utbredande industrialiseringen av samhället. Dock förgrenades rörelsen och dess vision integrerades i nationalsocialismens politiska program, som resulterade i propaganda för ett arisk skönhetsideal, en överdriven kroppsdyrkan i kombination med en naturromantisk vurm. 1930-talets mest lästa böcker i Tredje Riket, förutom *Mein Kampf*, var förvånande nog fotoböcker av Kurt Reichert och Hans Surén med nakna människor som utförde gymnastiska övningar i den fria naturen. De populära fotoböckerna användes förmodligen i ett mer voyeuristiskt syfte, något som passerade utan anmärkning.

Anton Henning synliggör denna nakenkultur med målningar som är direkta avbildningar av Kurt Reicherts och Hans Suréns fotografier. Henning lägger till subtila detaljer som förändrar betydelsen av målningen, exempelvis ett glittrande örhänge, en tatuering i form av en Hennling, eller en krumelur i horisonten. I verket *Pin-up No. 59* har den solande kvinnan, ursprungligen ett fotografi av Reichert från 1939, försetts med solglasögon och hörlurar. Även i sina collage, gjorda av fotoböcker och tidningar från den tiden, lägger Henning till humoristiska titlar, som visar klyftan mellan intention och användning.

Henning målar sina *Pin-ups* i olika grader av abstrakt och figurativt. *Pin-ups* från 2012, som visas på nedre plan, gestaltas mer expressivt och våldsamt, på ett sätt som för tanken till Francis Bacons målningar.

Komposition mit Pin-ups No. 1, 2011
Olja på duk, 181 x 120,2 cm
Courtesy Collection Horn

Pin-up No. 59, 2002
Olja på duk, 141 x 126 cm

Pin-up No. 169, 2012
Olja på duk, 160 x 130 cm
Courtesy konstnären och Upstairs Berlin, Tyskland

Videoverk

Den konceptuella utgångspunkten i Hennings verk är som allra tydligast i hans videoverk. I *Voilà* använder han isen som en målarduk till sina abstrakta linjer. Likt surrealisternas automatiska teckningar ersätts penseldraget i dessa videoverk av skridskoskär. Det slumpmässiga resultatet av skridskoskären påminner om dadaisten Hans Arps collage. Arp använde slumpen som konstnärlig metod, som ett dåtidens motgift mot och kritik av den traditionella uppfattningen om konstnärens suveränitet och tekniska skicklighet. Även Marcel Duchamp integrerade slumpen som en betydande faktor i tillblivelsen av sina verk.

Henning är mycket medveten om sina konstnärliga referenser och metoder. Videoverket *Ruppinian Caviar* är en ironisk kommentar till tradition och överhöghet. Den mest sällsynta ryska kaviaren, som kommer från den vita stören, heter Imperial Caviar. Historiskt sett har den endast varit ämnad för kungligheter i det forna Persien och den ryske tsaren och hovet. I titeln byter Henning ut ordet "Imperial" mot "Ruppinian", vilket är namnet på en liten lokal sjö vid Manker. Henning markerar med en tydlig gest sitt förhållande till det kungliga när han lekfullt använder den dyra kaviaren som ishockeypuck.

Ruppinian Caviar, 2009

Video, ca 1 min, 6 sek

Voilà, 2009

Video, ca 2 min, 22 sek

Stilleben

Portrait No. 309, 2011
Olja på duk, 119,8 x 99,8 cm

Stilleben har en lång tradition inom konsthistorien. Eftersom stillebenmåleriet gav konstnären mer tid att måla än exempelvis porträtt förväntade man sig därmed större skicklighet i hantverket och i målarens hantering av ljus och skugga. Konstnärens utvalda komposition av föremål var betydelsefull. Stillebenmålningar hade ofta en religiös eller allegorisk innebörd och var inte sällan avbildningar av föremål som betonade liv, fågning och begär men även dess motsats; förgänglighet och död. Stillebenmåleriet har sedan 1600-talet haft ett starkt fäste i Flandern, Nederländerna och Tyskland och ligger därför nära till hands för Henning. Det var även ett motiv som fängade 1900-talets avantgardister såsom Picasso, Braque, Matisse, samt deras föregångare Cézanne, Monet, Gauguin, Manet och van Gogh.

En stor del av Hennings målningar kallas *Blumenstilleben* och föreställer olika blomsterarrangemang. Blomsterbuketterna gestaltas förstas som en snirklig och färgrik slinga à la Henning. Han porträtterar även olika frukter, apelsiner och citroner, som är traditionella symboler för förgänglighet. Han skildrar också mer explicita vanitasmotiv, som en dödskalle i kubistisk stil. Stilleben är ett motiv som de flesta samtida konstnärer undviker. Anton Henning omfamnar även denna bortglömda genre i måleriet.

Blumenstilleben No. 175, 2004

Olja på duk, 220,5 x 188 cm

Courtesy Private Collection, Berlin, Tyskland

Blumenstilleben No. 397, 2008

Trä, epoxiharts, papper, schellack, 90 x 78 x 90 cm

Träpodium, 60 x 80 x 60 cm

Målat podium, 20 x 76 x 56 cm

Porträtt

Portrait No. 312, 2011
Olja på duk, 130,7 x 100,7 cm

Hennings porträtt utgör en omfångsrik och varierande del av hans konstnärliga arbete. Skiftningen mellan det abstrakta och det figurativa är särskilt märkbar bland dessa verk eftersom man möter flera approprierade stilar; den romantiska, kubistiska, dadaistiska och surrealistiska.

Hennings oortodoxa blandning av högt och lågt och hans anspråk på konstnärlig frihet påminner om Francis Picabia, den franske konstnär och poet som tillsammans med Marcel Duchamp och Hans Arp var en av dadaismens grundare. Picabia förnyade sig ständigt och anslöt sig inte till någon konströrelse under någon längre period, precis som Henning själv. Picabia utmanade ideligen etablissemangen med kitschiga målningar och nakenporträtt. Francis Picabia är Anton Hennings ständige följeslagare. Precis som sin föregångare är Henning en konstnär som inte följer den etablerade smaken. Verket *Pin-up No. 124* är en kärleksfull hyllning till den tidigare mästarens verk *Danse de Saint Guy* (1919–1920), eller som verket senare titulerades *Tabac-Rat* (1946–1949). Picabias ironiska verk består, i dadaistisk anda, endast av en tom ram med snören uppspända i ramen medan Henning fyller i konturerna i rosa färg på en duk i form av en naken kvinna.

Hennings abstrakta porträtt visas i utställningen tillsammans med *Pin-up No. 141*, en ready-made av målningen *En kvinna med päls*, av den italienske renässansmålaren Tizian (1488–1576). Tizian omnämndes av sina samtida kollegor som "Solen bland små stjärnor" och har haft ett enormt inflytande på västerländsk konst. När Henning signerar denna målning utförd av en kopist med sitt namn är det menat som akt av vördnad, inte bara till Tizian utan även till Marcel Duchamp.

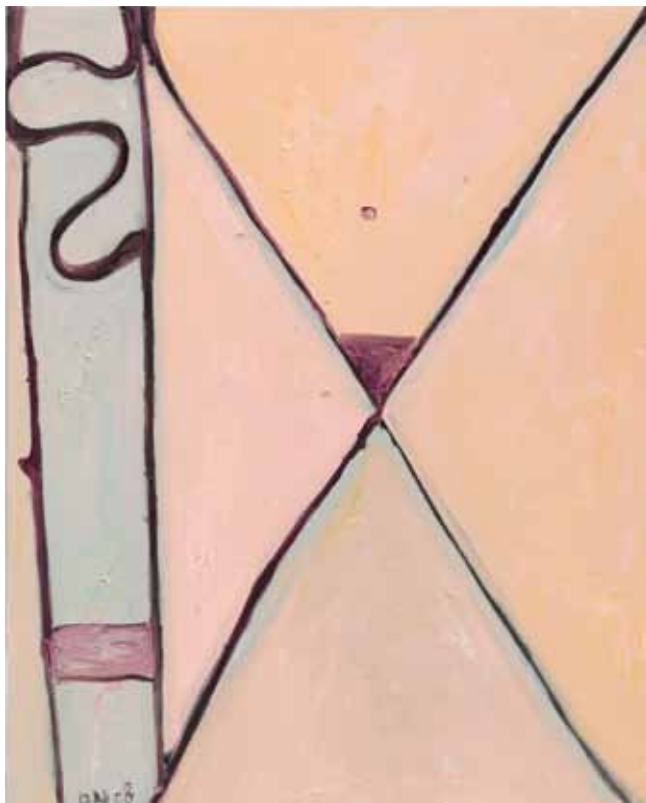

Pin-up No. 124, 2008

Olja på duk, 100 x 79,7 cm

Pin-up No. 141, 2009

Olja på duk, 121,5 x 90 cm

Skulptur

Anton Hennings skulpturer renodlar ofta formen och linjen. Skulpturerna består av en blandning av traditionella material som brons och marmor, och samtida material som epoxi, lack, papper, stål och nysilver. Skulpturerna kan föreställa porträtt av människor, destillerade till en enkel kontur eller snirkliga blomsterstilleben. I en svit skulpturer från 2007, *Stehende No. 3*, *Portrait No. 224 (mit Juwelen)* och *Liegende No. 3*, experimenterar han med nya tekniker och material, bl.a. från bilindustrin, som gör skulpturerna till skinande objekt. Den abstrakta och minimalistiska stilen krokar med skulptureernas lackerade yta. Gestalterna, som ligger eller står, är lätt vridna.

På nedre våningen visas ett stort antal skulpturer, omringade av målningar som hänger ram i ram på väggarna. Målningarna ramar in skulpturerna, som har olika former och stilar. Tillsammans bildar verken ett slags skulpturlandskap, som man försiktigt får kryssa sig igenom, för att kunna se allt. På detta sätt hamnar seendet än en gång i fokus och man blir medveten om sin egen kropps rörelser. Det är tydligt att Henning leker med målningens respektive skulpturens möjligheter och begränsningar. Ibland återkommer motiv ur målningen som en skulptur och vice versa. De samexisterar och berikar varandra.

Liv Stoltz

DETTA UPPSLAG:

Blumenstilleben No. 400, 2008

Trä, epoxiharts, lack, lysfärg, 57 x 76 x 77 cm
Vitt träpodium, 90 x 90 x 55 cm

Liegende No. 3, 2007

Brons, trä, granit, 47 x 177 x 100 cm
Granitplatta, 3 x 170 x 80 cm
Träpodium, 110 x 176 x 86 cm

FÖLJANDE UPPSLAG:

Portrait No. 224 (mit Juwelen), 2007

Trä, epoxiharts, lack, halsband,
187 x 140 x 95,5 cm
Träpodium, 15 cm x 128 x 90 cm

Stehende No. 3, 2007

Trä, epoxiharts, lack, 251,5 x 43 x 37 cm
Träpodium, 20 x 54 x 50 cm

Biografi

Anton Henning är född 1964 i Berlin. Han bor och är verksam i både Berlin och Manker. Hans verk har visats i ett flertal soloutställningar bl a Mamco, Genève (2012); Talbot Rice Gallery, Edinburgh (2011); De Pont Museum, Tilburg (2002 & 2009); Kunsthalle Mannheim (2009); Wilhelm-Hack Museum, Ludwigshafen (2009); Gemeentemuseum Den Haag (2008); S.M.A.K. Stedelijk Museum voor Actuele Kunst, Ghent (2007); Museum Haus Esters, Krefeld (2006); MARTa, Herford (2005); Museum für Moderne Kunst, Frankfurt am Main (2005); Kunstmuseum Luzern (2004); Kasseler Kunstverein, Kassel (1998); White Columns, New York (1995); University of Oklahoma, Museum of Art, Norman, Oklahoma (1990).

Hans verk finns också representerade i museisamlingar såsom Arp Museum Bahnhof Rolandseck, Remagen; Art Gallery of New South Wales, Sydney; Berlinische Galerie, Berlin; De Pont Museum for Contemporary Art, Tilburg; Frieder Burda Museum, Baden-Baden; Gemeentemuseum Den Haag; Krefelder Kunstmuseen, Krefeld; LA County Museum of Art, Los Angeles; Magasin 3 Stockholm Konsthall, Stockholm; MOCA, Los Angeles; Museum für Moderne Kunst, Frankfurt am Main; National Museum of Art, Osaka; Städel Museum, Frankfurt am Main; UCLA Armand Hammer Museum, Los Angeles.

Kolofon

Utställningens curator: Richard Julin

Museichef: David Neuman

Biträdande chef/Chefsintendent: Richard Julin

Intendent: Tessa Praun

Intendent program och pedagogik: Sara Källström

Intendentsassistent: Liv Stoltz

Registrator/Assisterande intendent (forskning samlingen): Bronwyn Griffith

Utställningskoordinatorer: Erika Magnusson, Tove Schalin

Assistent till David Neuman: Katja Finkel

Chefstekniker: Christopher Garney (utställningar), Thomas Nordin (samling)

Tekniker: Tony Axelsson, Peter Wiklund

Tekniska assistenter: Erik Aalto, Anna Benettsson, Lars Hedelin, Björn Kjelltoft,

Disa Krosness, Jonatan Lennman, Elin Magnusson, Lukas Nystrand von Unge,

Cristoffer Reschke, Nicole Smith

Praktikant: Sheena Malone

Grafisk form: Sandra Praun, Designstudio S

Texter: ©2012 Magasin 3 Stockholm Konsthall

Korrekturläsning och översättning: Astrid Trotzig, Andrew Young

Bilder: ©Anton Henning/VG-Bildkunst **Fotograf:** Jörg von Bruchhausen

Bilderna får ej reproduceras utan tillstånd

Courtesy: Konstnären; Collection Horn, Berlin, Germany; Galerie Bob van Orsouw,

Zürich, Switzerland; Galerie Loock, Berlin, Germany; Collection Bastian, Berlin,

Germany; Private Collection, Berlin, Germany; Private Collection, Hiroshima, Japan;

Upstairs Berlin, Germany

Tryck: Vitt Grafiska, Stockholm 2012

HÖSTEN 2012

Anton Henning – Too Much Skin, Taste & Turpentine

7 september – 9 december 2012

Curator: Richard Julin

Chris Burden

En solopresentation från samlingen

22 september – 9 december 2012

Curator: Tessa Praun

Something Turned Into a Thing

Janine Antoni, John Chamberlain, Wim Delvoye, Tom Friedman, Dominique Gonzalez-Foerster, Felix Gonzalez-Torres, Denise Grünstein, Sol LeWitt, Agnes Martin, James Turrell, Lawrence Weiner, Rémy Zaugg. Från samlingen.

22 september 2012 – 2 juni 2013

Curator: Tessa Praun

ÖPPETTIDER & INTRÄDE

Tor kl 11–19, fre–sön kl 11–17 under säsong.

Inträde 60/40 kr (inkluderar ett säsongskort). Under 20 år fri entré.

GUIDADE VISNINGAR & PROGRAM

Varje lördag kl 14 bjuder vi på en guidad visning av utställningarna. Vi erbjuder även familjevisningar och föreläsningar. Se hemsidan för aktuella datum.

AUDIOGUIDE & BIBLIOTEK

Audioguide finns att låna gratis till utvalda utställningar. Tidigare program-punkter finns också att ladda ner som podcasts från hemsidan. I referensbiblioteket finns vår unika samling litteratur med fokus på aktuella och tidigare utställningar samt konstnärskap i samlingen.

ADRESS & KONTAKT

Magasin 3 Stockholm Konsthall, Frihamngatan 28, 115 56 Stockholm

Tel 08-545 680 40, www.magasin3.com

Buss 1 eller 76 till Frihamnen

Magasin 3 är en fristående kulturinstitution vars huvudmannaskap är den privatägda koncernen Proventus AB.

MAGASIN 3

HARD TO FIND. EASY TO LOVE.